

Miš, ki se je spremenila v ptiča.

Indijanska pravljica.

Živela je stara, zelo stara miš, ki ni mogla več delati. Tedaj je razmislila in si dejala: »Tako stara sem in nadložna, ne morem več delati. Začarala se bom. Pa kaj naj postanem? Rada bi živela v temi in da bi sama ne bila vidna.«

Tako je govorila. Nato ji je prišla nova misel. Nadaljevala je: »Ali naj postanem mačka? Rajši ne. Kradla bi, pa bi me ubili. Ali naj postanem kača? Kača ne hodi v temi. Kaj naj tedaj postanem? Netopir postanem!«

Tako je govorila in se začela spreminjati v netopirja. Pri tem se je pa obrnila z glavo navzdol, da se ji je začelo kolcati.

Ko je slišal neki netopir, kako miška kolca, se je radoveden približal. Ko je zagledal miško, ji je dejal: »Čemu visiš tu? Ali se norčuješ iz mene?«

»Ne norčujem se; netopir hočem postati,« je odgovorila miška. Tedaj ji je odpadel rep, koža se ji je začela nabirati v krila.

Netopir je šel od nje in povedal drugim netopirjem: »Tam je miška, ki se spreminja v netopirja. Z lastnimi očmi sem jo videl. Hoče se spremeniti, da bi z nami živela. Pustite jo v miru, da se spremeni!«

Tedaj se zaklicali netopirji: »Miš se spreminja v netopirja! Pojdimo, da jo vidimo!« In leteli so k miški.

Vsi netopirji so prihiteli in gledali miško, kako se spreminja v netopirja. Miš pa je visela in se spreminjala dalje.

Vprašali so jo: »Kaj se še nisi spremenila, miška?«

»Sem že spremenjena. Rada bi letela po zraku, a se bojim,« je odgovorila.

Netopirji so ji dejali: »Ne boj se, miška! Zleti! To je tako lepo!«

Miška bi rada zletela, toda se je bala, trepetala je in obvisela na mestu. Tedaj ji je svetoval neki netopir: »Ne boj se leteti, miška! Jaz te bom naučil. Giblji, giblji s svojimi krili! Pa boš letela.«

Miška je ubogala. Gibala je, gibala s svojimi krili in se priučila. Letela je. Miška je letela. Privadila se je tudi temu. »Kako je to lepo,« je dejala in odletela.

Tega netopirja, v katerega se je bila miška spremenila, vidimo tudi mi. Leta v temi in je zrele banane. Žre gozdne sadeže, kadar dozoriijo. Imenuje se tudi »pol tič pol miš«.

Taka je zgodba o miški, ki se je bila v netopirja spremenila.

Venceslav Winkler:

Sveti Mihel.

Težka roka, silna roka,
roka svetega Mihela,
pala je čez črno zemljo,
sonce z neba snela.

Mihel gleda po nebesu:
kje je, kje je luč nad nami,
kdo mi bo po cesti svetil,
ko bom hotel k očku, k mami.

Svetlo lice, svetla zemlja,
svetec božji po njej hodi,
prime dete s silno roko
in ga po bregovih vodi.